

[Nyrup Rasmussen]

sig løse af en generel konkurrenceevneforbedring.

Dermed er jeg tilbage ved mit spørgsmål – og jeg er glad for at se, at økonomiministeren nu også er kommet til stede: Hvordan forestiller økonomiministeren og finansministeren sig at erhvervslivets strukturtilpasningsproblemer skulle kunne løses, uanset om det måtte lykkes at få skabt nogle bedre rammebetingelser? Er der ikke grundlag for at sige til sig selv, at lige så vel som der er grund til at diskutere arbejdsmarkedets strukturproblemer og forudse de flaskehalsproblemer, der kan opstå, efterhånden som økonomien kommer i vækst igen, lige så stor grund er der naturligvis til at foregribe og tilpasse industripolitikken til at løse de strukturtilpasningsproblemer, der er så nødvendige?

Historien om dansk industri- og erhvervspolitik er, er det blevet sagt med rette, historien om et stort usammenhængende kludetæppe. Det forekommer mig, at det, regeringen nu lægger op til med sit finanslovsforslag og sit budgetoverslag, er at reducere et i forvejen usammenhængende kludetæppe til en lille, desværre endnu mindre halsklud

Jeg vil gerne høre økonomiministerens argumentation for sammenhængen mellem den generelle økonomiske politik og industriens strukturproblemer.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg vil gerne takke finansministeren for det svar, men det er jo lidt svært, når dansk politik i en sådan grad, som det er tilfældet nu, er blevet en hen til kommoden og tilbage igen.

I maj måned fremlægger regeringen et forslag om en plan, og det er på et fantastisk højt niveau, siger ministeren, og i august måned kommer man så med et finanslovsforslag, som er en helt anden plan.

Vi er selvfølgelig interesseret i at få at vide, hvad regeringen mener problemerne er.

Jeg er helt enig med finansministeren i, at vi skal have løst de flaskehalsproblemer, der er. Men jeg håber, for at vi kan blive fri for denne hen til kommoden og tilbage igen, at vi ikke så tager udgangspunkt i det i finanslovsforslaget beskrevne niveau på arbejdsmarkedsuddannelserne.

Altså først skal vi have et niveau, der er lavt nok, for siden man i 1987 løb ind i flaskehals-

problemerne, har regeringen skåret 20 pct. på arbejdsmarkedsuddannelserne med de erfaringer, man havde fra flaskehalsproblemerne. Derfor håber jeg selvfølgelig, at finansministeren står ved de meget alvorlige udtalelser, han kom med om, hvordan vi skal løse flaskehalsproblemerne, så vi ikke skal ind i dem i løbet af ganske få måneder. Det er en alvorlig sag for os, hvis vi skal løfte os ud af den situation, vi står i.

Men det andet, jeg var inde på, fik jeg jo ikke rigtig noget svar på, nemlig vedrørende Arbejdsformidlingen, som jo er et system, der er grundlæggende vigtigt for, at vi kan få de ledige kvalificeret til fremtidens arbejdsmarked og til de udfordringer, der er på arbejdsmarkedet. Det var der ikke rigtig noget svar på fra finansministeren, og jeg har heller ikke set noget i Planen om Arbejdsformidlingen.

Skønt Dansk Arbejdsgiverforening nu selv kommer og fortæller os, at Arbejdsformidlingen ikke har mulighed for at løse deres hovedopgave, nemlig at formidle arbejdskraft ud til erhvervslivet med de opgaver, man har pålagt dem, har finansministeren alligevel i finanslovsforslaget skåret næsten præcis det samme beløb, som vi var enige om ved finanslovforhandlingerne sidste år skulle forhøjes for at løse opgaven i forbindelse med de langtidsledige. Så bliver problemerne altså større på området, og det vil skabe flaskehalsproblemer også på længere sigt. Det vil jeg også gerne have en kommentar til. Det er altså lidt, som om der sker en hen til kommoden og tilbage igen i øjeblikket.

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil gerne starte med diskussionen om forventningerne til statens økonomi i 1989 og 1990.

Jeg synes, det er meget heltemodigt af finansministeren at fastholde, at der bliver et underskud til næste år på 2,4 mia. kr., hvis finanslovsforslaget bliver vedtaget, punktum, og så afvise kritikken og den dybe, velbegrundede tvivl om, hvorvidt det overhovedet kan holde i forbindelse med, at der jo er økonomisk vækst i samfundet.

Bruttonationalproduktet steg i den forgangne del af dette år med 0,8 pct. i forhold til sidste år. Det er ikke nogen vækst, der kan give tilnærmelsesvis den indtægtsforøgelse og den nedgang i udgifterne, som er nødvendig, for at tallene kan være rigtige.